

Længsel.

O, gid jeg kunde, som jeg vilde,
Min kjære Jesus elste kun,
Udaf mit Hjertes dybeste Grund
Og glæde mig i ham hver Stund —
Hvor vilde det min Ve formilde.

O, gid jeg kunde overvinde
Al Synd og al min Syndelyst
Og helde mig til Jesu Bryst
Og glemme Verden og dens Lyst,
Ja, glemme hvert et Sorgens Minde!

O, gid jeg snart mig svinge kunde
Som Jesu elstelige Brud
Fra Verden og dens Trængsel ud
I Himlen ind hos Godheds Gud —
Der helet blev hver Syndens Wunde.

O, gid min Sjæl nu allerede
Forkøbt og hift i Himlen var
Blandt Frelstes salig Helgenstar'
At ihue Jesu Ansigt klar —
O, da var alting hellig Glæde!

(B. N.)

„Af ham og ved ham og til ham er
alle Ting; ham være Ære i
Ewighed! Amen!“

(Rom. 11, 36.)

Efter at Paulus har fremstillet sin dybe Lære over Naadevalget eller Udvalgelsen af Naade, slutter han med disse høistemte Ord: „O, Rigdoms Dyb, haade paa Guds Visdom og Kundskab! Hvor uransagelige er hans Domme og hans Veie usporlige. Thi hvo har kjendt Herrens Sind? Eller hvo var hans Naadgiver? Eller hvo gav ham først, saa det skulde betales ham igjen? Thi af ham og ved ham og til ham er alle Ting; ham være Ære i Ewighed! Amen.“

Det er Frelsen ved Jesus Kristus, som saar Apostelen til at bryde ud i Lov og Pris.

Alt, hvad Gud har gjort, er godt og stort; thi „Himlene fortæller Guds Ære og den udstrakte Befæstning hans Hænders Gjærning.“ Alt, hvad

der har Liv og Nænde, lover Herren, ja, endog den livløse Natur — „Jld, Hagl, Sne og Røg“ (Salme 148, 8) — istemmer denne Pris. Og vi maa erkjende, at Guds Visdom, Magt og Herlighed aabenbarer sig i Skabningen, hvorhen vort Øie vender sig.

Men størst og mest tilbedelsesværdig er Herren i sit Frelsesraad med Hensyn til Menneskenes Bøen. Hvad dette angaar, siger Apostelen, at det kommer af Gud; hos intet Menneske kunde den Tanke opstige, at Syndere skulde kunne frelses af Naade, uden nogen egen Fortjeneste og Værdighed; thi saa snart en Synder vaagner op til Syndererkjendelse og begynder at spørge efter Frelse, heder det altid: „Hvad skal jeg gjøre, at jeg kan faa et evigt Liv?“ Istedensfor at spørge: „Hvad har Gud gjort for at frelse mig fortabte og fordoømte Menneske?“ Med sine egne Sjerninger vil man nærme sig Gud og betale sin Skyld.

Nu siger Skriften: „Saa har Gud elstet Verden, at han gav sin Søn, den enbaarne“ o.s.v. Og altes: „Men alt dette er af Gud, som har forliget os med sig selv ved Jesus Kristus.“ (2. Kor. 5, 18.) Merk dette: „Alt“, altsammen, ikke bare en Del, som hører til vor Frelse og Salighed, en Del, som hører til Troen, Haabet og Kjærligheden, men alt, alt, hvad der hører til Liv og Gudstryglighed har hans guddommelige Magt skänket os. (2. Pet. 1, 3.)

Nu vel, dette indrømmer og erkjender du altsaa: al god og fuldkommen Gave er ovenfra. Men dermed har du ikke gjort Gud den Ære, som tilkommer ham. Du kan dog med den Erkjendelse tænke og mene, at Gud gjør og giver det alt, men ved din Hjælp og Medvirkning eller gennem et andet Menneske eller en Natarkraft. Men Skriften siger, at alt, hvad Gud gjør, det gjør han ved Sønnen, og alt, hvad han giver, det giver han i og ved Sønnen (Joh.

1, 3, 4; Kol. 1, 16). Dertil sigter Apostelen ogsaa i vor Lekt med Ordene: „Ved ham“ — ved ham, Gud, den af Gud sendte, Ordet, som blev Kjød — ved ham er alle Ting.

Men naar Apostelen lærer saaledes, saa berøver han os Æren for alt, naar det gjælder vor Frelse. Ved Jesus Kristus, den eneste Midler mellem Gud og Mennesker, faar vi Naade.

Ved ham, ikke ved mig selv, min Anger, Bøn, o.s.v., nei, ved ham, Jesus, alene er alle Ting. Han er Kilden, Grunden og Sammensætningen af alle Guds Gaver. Udenfor Jesus vil du ikke finde nogen Naade, Syndsforladelse, Kraft eller Nænde. Alt er ved ham. Derfor raaber han ogsaa: „Hvo, der tørster, han komme til mig og drikke!“ „Kommer hid til mig alle I, som arbejder og er besværed!“

Til Slutning tilføjer Apostelen: „Og til ham er alle Ting.“ Gud er selv ogsaa Maalet for alle sine Sjerninger. „Herren har gjort alle Ting for sin Skyld“ (Ordsp. 16, 4), for sin egen Ære og for sine høie Hensigters Udførelse. Da han i sit evige Naad tænkte at skabe Verdener og skabe Mennesker; da han besluttede at hengive sin egen Søn til vor Frelse og at være os naadig blot i ham alene, saa havde han Bevæggrunden til dette i sig selv; ligesom han og siger: „Jeg, jeg er den, som udletter dine Overtrædelser for min Skyld. (Ej. 43, 25), det er, for mit Hjertes Kjærlighed og til min evige Ære (sml. Efej. 1, 5.) Denne Ære vil han have, den vil han ikke, at nogen af os skal berøve ham, rane fra ham.

Den treenige Gud, Fader, Søn og Helligaand, er det altsaa, vi kan takke for den Naade, som uden Hensyn til vore Sjerninger eller vor Fortjeneste er mægtig til at frelse os Syndere og gjøre os til Guds Børn og Arvinger. Thi af ham og ved ham og til ham er alle Ting. Ham være Ære i Ewighed! Amen.“

Gud alene er tilbedelsesværdig. Ja, Amen! Gud er alt, jeg intet. Det er Midtpunktet for min Hvile og Endemaalet for mit Begjær evindeligt.

Dertil sigter, o Gud, hele din Husholdning med os Mennesker. Derpaa gaar alt ud, dine Veie, dine Førelser, dine Domme. Ingen er god og hellig uden du alene. Alle hellige i Himlen og paa Jorden er kun hellige gennem dig, og fordi du bor i dem, meddeler dem noget af din Hellighed. Alt godt og retfærdigt, som vi kan have, har sit Udspring fra dig og maa vende tilbage til dig. De friskeste Udstrømninger af dine Naadegaver og Dyder bliver ildelugtende, hvis de længe forbliver uirksomme hos dine skabte Væsener. Ja, i mig er intet godt; jeg maa endog bekynde: „I mig, det er i mit Kjød, bor intet godt; Viljen har jeg, men at gjøre det gode formaar jeg ikke;“ ja, jeg bør heller ikke ville have noget godt i mig selv. Vær du alt i mig, saa du alene maa forherliges! Dig, o Gud, og Lammet våre Tak, Pris og Ære og Magt og Styrke i al Ewighed! Amen.

(Tirsteegen.)

Liv og Være.

En Hindu blev spurgt: „Hvad er det at være en Kristen?“ Han svarede: „Det er at være som Missionær N., der er ingen Forskjel mellem ham og Bogen.“ Det er, hvad den hedenske Verden baade ude og hjemme ser paa. Vi har alle godt af at overveie Hedningens Ord til Missionären, da han bragte tilbage det nye Testamente, som han havde laant: „Eders Religion“, sagde han, „er meget skjøn, og den vilde vist saa mange Tilhængere, dersom de Kristne levede efter den.“ Jesus siger: „Lader saa eders Lys skinne for Menneskene, for at de maa se eders gode Sjerninger og være eders Fader, som er i Himlene.“ (Mat. 5, 16.)

Moderens Bessigelse.

Ikke langt fra en af Norges større Byer er der en Stenbänk, paa hvilken mangen træt Vandrer har hvilet og sat sin Byrde fra sig. — En hed Sommerdag saa man en ung Kone med en tung Sæk paa Ryggen styre sine Skridt hen til denne Bänk. Beien gik opad, og den stakkars Kone arbejdede svært for at komme op, medens Sveden dryppede fra hendes Pande. En liden Gut gik ved Siden af hende. Begge hvilede en Stund paa Bänken, og da Gutten saa, hvor træt hans Moder var, sagde han ivrigt: „Mor, naar jeg blir stor, skal jeg bære Sækken for dig, saa kan du gaa med mig og slippe at bære noget.“

Stakkars Barn! Den Dag var det for første Gang faldt ham ind, at han var Søn af fattige, meget fattige Forældre. Moderen strævede alt, hvad hun kunde, men Faderen havde været sig til at drikke, skjönt han ellers var en ganske brav Mand. Snart merkede Hans og saa, at hans Forældre ikke hørte til de anjete i Sognet, men til de foragtede, og at Nabogutterne ikke vilde lege med ham, fordi de skammede sig ved at være sammen med ham. Ak, det var en bitter Opdagelse, som kostede Hans mange Taarer.

Da han en Aften legede udenfor Huset, kaldte Moderen ham ind. „Na, lad mig blive ude lidt til, vi skal jo ikke lægge os endnu.“

„Nei, min kjære Gut, det skal vi ikke, men du har ikke mere end et Par Dukker og en Skjorte, og de maa jeg vaske og lappe, for om vi er fattige, saa maa vi dog holde os hele og rene. Læg dig i Sengen saa længe. Jeg vilde saa gjerne kjøbe et Par Træsko til dig, men Pengene strækker ikke til. Se dette pene Stykke Tøi fik jeg til Foråring, og det skal jeg lappe Klæderne dine med, saa du kan se nogenledes ordentlig ud.“

Gutten saa ind i sin Moders sorgmodige Ansigt og sagde ikke et Ord mere, men klædte af sig og lagde sig nøgen i Sengen, ikke for at sove, men for at græde. Snart faldt der ham dog allehaande Tanker ind, og han begyndte at bygge Lustflotte. Han saa sig som voksen Mand med eget Hus og Have, med flere Sæt Splinterne Klæder og tolv fine strøgne Skjorter, til Moderen havde han købt ny Raabe og Fjeldshat og dertil givet

hende Penge til alt muligt. Fra denne vaagne Drøm sank han snart ned i en sød Søvn og vaagnede om Morgenens Sund og frisk — men uden Skjorte!

Moderen havde tilbragt Natten med at sy, lappe, vaske og pynte op, thi den frembrydende Dag var Søndag, og da maatte alt ialfald være rent.

Presten holdt Søndagsstole for fattige Børn, og Hans var bestandig meget ivrig for at komme tidlig paa Skolen. Da han stod op den Søndag, kunde han tage en renvaslet Skjorte paa samt hele Strømper og Dukker, om de end var lappede. Han var saa glad. Men med et formædles hans Ansigt. Moderen havde faaet Tøistykket af en Klædehandler, hun arbejdede for. Det var et Ende-stykke, og Forbogsstaverne af Fabrikantens Navn stod trykt paa det. Hvordan hun end havde juøet og vendt det, saa havde hun ikke kunnet faa det til at strække til, hvis hun stulde skjære Bogstaverne bort, og hun havde derfor passet det saa, at denne Del af Stykket kom til at vise sig mindst. Gutten var kommen springende glad ind; da fik han se Bogstaverne. Han blev rød i Ansigtet, og en Skj lagde sig over hans lille Pande. Men da saa han, at Moderen havde Taarer i Øinene. Straks stjngede han Armene om hendes Hals og raabte:

„Kjære Mor, det er det samme. Naar jeg sidder paa Skolen, er der ingen, som kan se det. Ikke gråd, Mor, det blir vist snart bedre for os!“

Saa vandrede Gutten barbenet afsted til Skolen, hvor de andre Børn sad i sin Søndagspudd og trak sig bort fra ham saa meget, de kunde. Men da Sangen begyndte, glemte Hans snart al sin Sorg; han følte sig opmuntret og freidig, og han kunde glæde sig over det, han hørte om Guds Kjærlighed. Og saa i Kirken havde han en glad Følelse, og han nikkede ofte hen til den Plads, hvor hans Moder sad saa andægtig med hans lille Søster.

I Søndagsstolen blev der engang hvert Aar uddelt Prämier til de sliligste og flinkeste Elever. Nu sagde Presten til Hans, at han den gang vilde faa den første Prämie. Gutten vilde til at juble derover, da det faldt som en Sten paa hans Hjerte, at han ingen Sko havde og saaledes maatte som den eneste barbenede træde frem

ved denne høitidelige Leilighed for at modtage Prämien.

Det gav ham meget at tænke paa, og tilsidst spurgtle han Moderen:

„Kunde du ikke lade mig faa et Par Træsko?“

Moderen svarede ikke straks, men trykkede Haanden mod Hjertet, som om det stak hende der. Stakkars Hans angrede allerede, at han havde spurgt; han holdt saa inderlig af sin Moder, at han heller vilde gjort, hvad det skulde være, end at forøge hendes Kummer.

„Mit kjære Barn,“ sagde hun endelig, „jeg ved, at du saar første Prämie, og vilde saa gjerne, du skulde være pent klædt ved Festen, og derfor har jeg spurgt dem, jeg kjender, om de ikke vilde laane mig en Daler eller en halv, men ingen har villet.“

„Men, Mor, jeg har jo min rige Onkel, han har Sofa og polerede Stole og Borde, og i Dagligværelset har han Forhäng og saadanne fine Stilderier paa Væggen — han kan godt laane os lidt, jeg vil spørge ham“ — og affied sprang Gutten saa fort, han kunde. Men da han stod udenfor den rige Onkels Hus, sank pludselig hans Mod. Han kunde neppe beslutte sig til at ringe paa, men Onkelen havde seet ham og raabte ud af Vinduet til ham, at han skulde sige, hvad han vilde.

„Na, kjære Onkel, laan Mor en Daler eller en halv, for at hun kan kjøbe Træsko til mig og lidt andet til Præmieuddelingen; jeg saar den første Prämie og har ingen Sko.“

„Sig din Mor, at saasnart hun har betalt den halve Daleren, som hun fik laant af mig sidst, skal hun kanske faa det, du beder om, men ikke før.“

Vinduet lukkedes, og Hans gik lamfont hjem. Han behøvede ikke at sige Moderen noget; hun havde læst det paa hans Ansigt og gav ham et Kys for at trøste ham.

Den festlige Søndag stod Hans tidlig op og begyndte grundig at vaske Fødderne. Skulde han komme barbenet, saa vilde han idetmindste have rene Fødder! Han var den første paa Skolen. Paa Bordet laa Præmierne pent ordnede: Bøger, Lommeknive, Brevmapper og lignende. En Sang blev afslungen, derpaa holdt Presten en Tale, roste Børnenes Flid og nævnte den bedste — Hans — ved Navn,

Se paa den lyse røde Læg.

PORTSMOUTH
HOTEL & CAFE
516 So. Hill St.
Ligeoverfor Central Park
Los Angeles, Cal.
Rimelige Priser. God Betjening. Moderne i alle Henseender. Hotel og Cafe under samme Bestyrelse
P. P. PAULSEN, Prop.

Hann's Studio

Artistic :: Photographs

J. B. HANN,

209 1-2 West Holly Street, Bellingham, Wash.

Skandinavisk :: Apotek.

Alle skandinaviske Mediciner erholdes.

Henry Engberg

Graduent fra Kjöbenhavn Universitet

Cor. Elk & Holly.

BELLINGHAM, = Wash.

GRIMSTED SHOE Co

205 Holly St., (Clover Blk).

Er den eneste norske Skohandler i Bellingham, Wash.

FAWSETT BROS.

--- Manufacturers of and Dealers in ---

Farm Implements,

Wagons, Harness

Hardware, Cream Separators, Bee

Supplies.

BELLINGHAM, - WASHINGTON.

Schleuder Bros.

Juvelerere og Optikere.

Zine undersøges af udeksaminerede Optikere frit. — Handler med Diamanter, Uhre, Guld- og Sølvvarer. Uhre repareres.

113 West Holy St., Bellingham, Wn.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers

PHONES - - Office Main 186

Residence - { Red 3681

{ Main 2812

Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn.

Om I tænker paa at rejse til Gamle Landet, eller I vil sende efter nogen af eders Bekjendte, saa kom til

Lunn Steamship Agency

Vi repræsenterer:

Scandinavian,

American, Cunard,

White Star

med flere Linjer.

REAL ESTATE Eierdomme for udenomboende haandteres.

Vi har det eneste Skandinaviske Billet Kontor nordensjæ Skatle. 103 E. Holly Str., Bellingham, Wash.

idet han opfordrede ham til at modtage den første Præmie. Slaktars Gut! Han havde givet meget for at turde nærme sig Bordet iført et Par Sko. Langsomt og bange traadte han frem og modtog Præmien. Derpaa vendte han tilbage til sin Plads, ifulde Ansigtet i begge Hænder og gråd bitterlig.

Hjemme trykkede Moderen ham til sit Hjerte og velsignede ham. Tidlig havde hun nedlagt en god Sæd i sine Børns Hjerner, havde lært dem at bede og i alt givet dem det bedste Eksempel. Gråd og bedet havde hun uendelig meget; hun syntes tit, som om hendes Mand med sin uhykelige Drikkelyst tyngede den ene Forbandelse efter den anden ogsaa paa hende og Børnene. Men Gud, den barmhjertige, samlede hendes Taarer.

Tolv Mar er forløbne. I den Kirke, hvor Hans faa gjerne havde siddet, er der idag megen Bevægelse og stor Trængsel, thi en ung Prest skal holde sin Indtrædelsesprædiken. I Sakristiet — ene med sin Gud — kjæmper han endnu i Bønner. Nu gaar han op paa Prædikestolen. Det bliver stille i Kirken. Hans Dæ glider hen over Tilhørerne og stanser tilfaldt ved en Kvinde, der bøiet og andagtsfuld sidder i en af de bagre Kirkestole. Den unge Prest faar Taarer i Øinene, en Nælle af Grindringer stormer ind paa ham, og Stemmen svigter ham næsten. Dog nei, han mander sig op og forkynder høit og indtrængende Guds Naade i Kristus.

Læserne har maaste anet, at det er Hans, der nu staar her som ung Prest, og at hin andagtsfulde Kvinde er hans ædle Moder, hvis Bønner og Velsignelse Gud har opfyldt paa Sønnen. Og endnu mere havde han gjort: Den arme, forvildede Fader var som angrende Synder ilet til Korset og havde fundet Tilgivelse.

Det var en frydefuld Dag, da den haardtprøvede Moder kunde sige til Sønnen: „Se, din Far beder!“

Ved den omtalte Søndagsstolefest var kristelige Venner blevne gjort opmærksomme paa den „bedste“ og barmhjertige; lidt efter lidt blev der stillet ham Midler til hans Uddannelse, da hans gode Evner og ihærdige Færd snart berettigede til gode Forhaalinger. Herren havde tidlig draget Guttens Hjerte til sig og lod ham og ja nu i alt spore hans Velsignelse.

Alt den unge Teolog senere blev berømt, kan jeg just ikke sige, og derfor behøver hans Navn heller ikke at nævnes. Den unge Prests eneste Ønske var at opsoge de fattige og foragtede og forkynde for dem det glade Budskab om, at Jesus er kommen for at gjøre Syndere salige. Med utrættelig Iver og Opofrelse hengav han sig til denne Virksomhed, vistnok den bedste Maade at vise sin Taknemmelighed paa mod Herren for hans store Barmhjertighed. Det siger sig selv, at man ved saadant Arbejde ikke er hverver sig noget meget glimrende Navn; men hos mange af dem, der er ligesaa fattige, som Hans engang var, er han ikke glemt; de kalder ham, som om han ganske tilhørte dem, Fattigmandspresten.

En Indremissionær.

„Jeg er en Indremissionær“, bemærkede engang en kristen Moder. „Seks Par smaa Dine giver daglig Ngt paa mit Udseende, og seks Par smaa Dren paa mine Ord. Og jeg ønsker, at mine Børn aldrig maa se noget hos mig, som de ikke tør efterligne.“

Astoria, Ore.

Den første norske evangelist lutheriske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave., Gudstjeneste den 2den, 3die og 4de Søndag i hver Maaned, Formiddag Kl. 10.45 og Aften Kl. 8.

Søndagsstole hver Søndag Formiddag Kl. 9.30.

Quincy, Ore. Gudstjeneste den første Søndag i hver Maaned Kl. 11 Formiddag.

Theo. P. Neste, Pastor.
417-29de St., Astoria, Ore.

Søndag den 16de Sept. Gudstjeneste i Trejolsdigheds Menighed, Clarkston og Lewiston Kl. 11 Form.

D. G. Hellefjøn.

Pastor D. Hagoes, Portland, Or.
425 E. 10 St., Phone: Scott: 2095.

Vor Frelser's stand. evang.-lutheriske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af E. 10 og Grant Sts. Dag Selwood, eller W. R., eller W. W. Sporvogn til E. Grant St. Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 8.

Kelso, Ore. Gudstjeneste efter Tillysning.

Indbydelse

Naar De er i Everett, da gjør vor bekvemme Butik til Deres Hovedkvarter.

—Stort Lager af—

Herreflæder og Udstyrsartikler,

—samt—

Gutterflæder fra 3 Mar til 19 Mar gamle.

Rigt Udvalg af Tøier altid paa Lager Tilfredshed er vor Garanti.

Enger & Jesdahl,

1618 Hewitt Ave., - Everett, Wash.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasom. HOFMANSDRAABER, NAFTADRAABER, RIGABALSOM etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres expederes pr. omgaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1ste Ave. Hj. Pike St.,
SEATTLE. - - Wash.

Lutherist Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York.

Kæmpe Hus ved det nye Sandingssted for Emigranter, Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og faar Emigranterne bi med Raad og Daad.

Bolt, som kommer fra Vesten, kjører med Bolt Line Street car lige til Døren

MORSE HARDWARE CO

1025-1039 Elk Str.

BELLINGHAM, - WASH.

Coles' Airtight Heaters, Majestic Steel Ranges, Tin, Hardware, Doors, Windows, Paints,

Oil, & Glass.

MILL SUPPLIES.

Dr. Louis S. Schreuder
norsk Læge og Kirurg.

Koncertid: 10-12 Form., 2-4 Eft. 7-8 Aften

Kontor:

219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.

PHONES: MAIN 4498, - 7285

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND BLODGETT

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash
Tel. James 1716

GAGE DODSON CO.

—Sælger—

paalidelige Klæder for Mænd til en og samme Pris for alle.
Clover Block, Bellingham, Wash.

UNIVERSITY
MEAT MARKET
A. A. FANGSRUD, Prop.

Dealer in all kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WASH.

STUDENT-
SUPPLIES
OF
All Kinds

Vaughan & Morrill
Company

926 Pacific Ave.

TACOMA, - - WASH.

Lien's Pharmacy

Scandinavisk Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.

DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,

Recepter expederes hurtigt.

Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave

Sam Crow
House
Furnishing
Company.

Comp udvalg af

Møbler, ovne og croeckery.
225-27-29 RIVERSIDE AVE,
SPOKANE - WASH.
Telephone Main 2494

„Pacific Herald.“

et kristeligt Ugeblad, a religious weekly, udgivet af Presbiterkonferensen for Pacific Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til Pastor D. J. Ordal, Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Bekjendtgørelser og Notiser indsendes til Pastor Ove J. H. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besørjes af Pastor G. M. Hjernagel.

Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

for Maret.....50 cts
Halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Kirkens Mission.

(Uddrag af et Referat af Prof D. G. Brandt ved Districte Synodemøde 1895.)

.....Kirkens Mission eller Hverv paa Jorden er: At bære det glade Budskab om den frie Frelse i Kristus til den faldne Mennekeslæg.

Den kristne Kirke er selvfølgelig ikke blot Samling, men Samler; ikke blot en hellig Familie, men et Missionsfællesskab, ja Missionsfællesskabet. Den er ikke bleven til, for at den som hans segeme bare skal nyde hans Velgjørelser, men for at den skal udrette hans Erinde.

Vi skal være de Fødder, som bærer ham om i Verden, de Hænder, som hyder ham frem til Syndere. Som hans Erinde skal Kirken ikke bare have sit Liv i ham som Vintræet, men ogsaa bære Frugter af hans Saft.

Som Flammen paa et Lys er den baade Resultat af Brand og Narfag til den, en Ild, der er antændt og igjen antændt. Den opfylder ikke sin Pligt, naar den bare modtager og ikke ogsaa forvalter Naademidlerne.....

Netop derfor er det Kirken modtager Naademidlerne, for at den skal forvalte dem; derfor er Guds Ord bevaret den; derfor skal den næres ved det; derfor skal den befæste det hos sine Lemmer, for at den skal kunne meddele det til andre. Derfor er Lyset kändt i den, for at den skal lyse; der-

for er den et helligt Presteskab, for at den skal føre Sjæle til Kristus; derfor har den faaet Himmeriges Nøgler, for at den skal oplukke Himmerige for de elendige. Ja endnu et Skridt maa vi tage. Blot da er Kristus i Kirken, naar de udretter hans Erinde. Ikke til Kirken i hvilket som helst Forhold har Kristus sagt: „Se, jeg er med eder alle Dage,“ men til Kirken, forjaavidt den gaar ud i al Verden og prædiker Evangeliet for al Skabningen. Det heder ikke: „Bliv, og se, jeg er med eder,“ men: „Gaa! og se, jeg er med eder!“

Og hvad der gjælder om hele Kirken, det gjælder om hver Del af den, hvert Kirkesamfund, hver Menighed, hvert Menighedslem. Var det end et Barn, saa vil Gud af dets Mund grundfæste sig en Magt.

De derfor Synoden, om den ikke driver Mission, og det som sit egentlige Hverv! Da er den som en tom Ujsestage; Kristus, dens Lys er borte. De hver Menighed, som ikke tager Del i Missionen! Den er en Ild Gren paa Vintræet. Kristus spilder ikke sit Ords Saft, den Helligaand, paa den, fordi den ikke bærer hans Frugt. De hvert et Menighedslem, som ikke driver Mission baade ved personlig at bære Bud om den Herre Kristus og ved at deltage i og støtte Menighedens og Samfundets Missionsarbejde! Hvad er han uden et visnet Lem paa Kristi Legeme, et Salt, som ikke falter, en Spire, som ikke spirer, et Lys, som ikke lyser?

Men her, hvor det, som gjælder den hele Kirke, med rette anvendes paa det enkelte Medlem, møder den indvendig os:

„Det er jo Prestens Sag at bære Bud om Kristus; det er jo derfor, vi kalder og lønner ham.“ Og det er sandt, det er en Del af din Missionspligt, som du efter Guds Ordning har overdraget Presten. Det er det offentlige Budskab om Kristus i Menigheden. Og den Gren af din Mission, som du skal tage fra ham. Selv den kan dog endnu regnes som din, om du støtter din Prest med Forbøn og Deltagelse. Thi den, som anstammer en Profet i Herrens Navn, skal erholde en Profets Løn.

Tjener du saaledes din Prest som Ujsestage, for at hans Lys kan lyse høiere og saaledes lyse længere?

Men det er blot en Del af dit Missionshverv, du har overdraget din Prest. Deltagelse i hele Menighedens

og Samfundets Mission forøvrigt, samt personligt Vidnesbyrd om Kristus i din Kreds er du ikke fritaget for. At velte alt dette over paa Presten, vilde ikke det være det samme, som om Skolebørn skulde paalægge Læreren at lære Lektjerne for dem, eller som om Soldaterne skulde overlade det til sine Officerer at eksercere og kjæmpe for dem?

Men, hvad være er, lad det være sagt igjen: Det vilde være at bede den Herre Kristus om ikke være vort Hoved, vort Liv og vort

Spørgsmaalet er altsaa ikke saa meget det, om Syndere kan frelses, derjom vi ikke bringer Evangeliet til dem, som dette: **Kan vi frelses, hvis vi ikke gjør det?**

Det er et sandt Ord: „Vis mig den, som vil komme alene ind i Himmelen, og du viser mig den, som slet ikke kommer ind.“

O, at vi kunde betænke, hvilken Værd og Værdighed det er at missionere! En Forret, som end ikke Engle agtes værdige til, saa vilde inget af os, ingen enkelt Kristen, ingen Menighed undilaa sig for Missionen, men vi vilde alle gjøre den til, hvad den bør være, vor Livsopgave, vort væsentlige Virke, som alt andet Virke blot bør sene.

Vår tro indtil Døden!

„Hvo, som bliver bestandig indtil Enden, han skal blive salig.“

Hvad hjalp det vel Lots Hustru, at hun med Lot forlod Sodom, men angrede det og længende saa tilbage?

Hvad hjalp det Saul, da han forlod sin Gud, at Herrens Mand havde været over ham, og at han var bleven en anden Mand?

Hvad hjalp det Judas, at han havde været en Apostel, naar han siden gav Gjerrighedsdjevlen Rum i Hjertet?

Hvad hjalp det Demas, da han forlod Paulus og fik Verden kjær, at han før havde været hans Medhjælper?

Hvad hjalp det hine Fødder, at de en Tidlang havde gaaet med Jesus, da de siden gik fra ham?

Ja, hvad vilde det hjulpet David, at han var en Mand efter Guds Hjerte, naar han faldt, derjom han ikke havde angret sin Synd og havde omvendt sig til Gud igjen?

Hvad vilde det hjulpet Petrus, at

Jesus havde prißt ham salig, naar han siden efter fornegtede sin Frelser, derjom han ikke med Graad havde gjort Bod?

Hvilke Advarslar!

Men betänk: mange er de Naader og Veie, paa hvilke en Kristen kan falde fra Gud.

Man kan falde pludselig, med en Gang, ved aabenbare Dandskabssynder, Hor, Mord, Tyveri og lignende.

Man kan falde lidt efter lidt, ganske ukkefelligt, naar man forjæmmer Guds Ord, glemmer Bønner, ikke idelig vaager over sig selv, tager det let med sin Kristendöm, bliver dørlig og træg til det gode, indtil man tilslut bliver „det naturlige Menneke“ igjen, saa det Ord passer: „Du har havt af, at du lever, endog du er död.“

Man kan falde derved, at man lader sig forlede af sin Fornuft til at antage vildfarende Lærdömme, saa man falder fra Troen ligesom Galaterne, der vilde blive salige ikke af Naade alene uden Løvens Gjerninger.

Man kan falde derved, at man som Skolsejserne ophæder sig selv, anser sig for en Helgen, bedre end andre Folk. Man kan ogsaa falde derved, at man vil være klogere end alle andre, ikke vil bøie eller söie sig for nogen, saa Kjærligheden bliver kold og dörlig.

Man kan falde ved at forarge sig over Skröbeligheder hos de kristne eller den rettroende Kirke og saa forlader sin egen Forsamling.

Derfor, glem aldrig: hvo som bliver bestandig indtil Enden, han skal blive salig. Han alene. Vort med Verdens Kjærlighed, Egenkjærlighed og Tillid til alt eget. Hvor mangen har ikke tænkt: Om andre forlader Jesus, jeg skal dog aldrig forlade ham. Og dog er de faldne. „Forlad dig ikke saft paa din Forstand“, men vel paa Guds Naade i Kristus.

„Det er godt, at Hjertet styrkes ved Naaden.“

— Hverken synlige eller usynlige Fiender kan komme os saa nær, at ikke Gud kan komme os nærmere med sin Hjælp.

— Kom altid Guds Ord ihu og glem det aldrig; vil du glemme noget, saa glem det, som vil hindre dig i at komme Guds Ord ihu.

„Se paa den lyse röde Kap.“

Penge, som ikke er givne ud til Nytte.

Det var en Søndag Eftermiddag; den lille Wen Hsin laa paa sin Syge- seng i et Hospital for Børn i den fine- stille By Peking med de smaa, mægtige Hænder foldede paa Teppet. Ansigtet var saa fredeligt, som det kun kan være paa et Barn, der sikkert hviler i Jesu Arme. Det var let at se, at det lille Livshjys hos Wen Hsin holdt paa at sluttes. Fra Missionskapellet nær ved Klang Barnefalmen: „Herligt, herligt vil det engang blive, naar vi fri og rene fra Synd drager ind i det forfattede Kanaan“. Da spillede et Smil paa den lille lidendes Masyn.

Med en Missionsvæns Kjærlighedsgaver, som betalte Udgifterne ved hendes Skolegang, blev Wen Hsin optaget i Missionskolen og der oplært i den kejserske Tro. Nu laa hun her syg og vidste selv, at hun snart skulde dø. Da vinkede hun til Sygepleieristen, hun vilde tale med hende. Hun fik frem disse Ord: „Jeg vilde — gjerne — skrive — et Brev“. „Men, Venner min, du er for svag til det; sig mig, hvad du vil skrive, saa skal jeg skrive for dig“.

„Jeg vilde — gjerne — være — skrive — til min — Velgjører — at — at — Pengene — ikke var — givet — ud — for mig — til — Nytte“. Hendes Dine lukkede sig. Wen Hsin var ikke mere til. — Aldrig er de Penge udgivet til Nytte, som gives til Missionen, selv om Frugten ikke viser sig for Dinene i dette Liv. (Kt.)

En Menighed i Iowa bestaaende af 7 stemmeberettigede Medlemmer har, fra 5te September '05 til 23de April '06 ydet følgende til Samfundets Gjenmaal:

Indianer-Missionen	\$15.55
Neger-Missionen	8.20
M. Luther Barnehjem	15.00
Maska-Missionen	13.00
Pensionkassen	2.00
Lærerlønns & Synodalkassen ...	12.00
Søndags-Missionen, N. Y. ...	5.00
Schreuder-Missionen	10.00
Indremissionen	10.00
Uah-Missionen	2.25

Denne lille Menighed betaler sin Pastor \$150 Aaret i fast Løn og ofrer til ham paa de 3 store Høitider.

Gud forløg i os Lyften til, enhver efter Gode, at yde til hans Riges Bevarelse og Udbredelse. S. M. T.

Forbønnen i Kirken.

For en Del Aar tilbage blev en Præst i Edinburgh høflig tiltalt af en ung Mand paa Gaden. „Jeg har engang nogle Aar siden“, sagde denne, „hørt Dem prædike i Spasfields Kapel, Hr. Pastor, og samme Dag opläste De en Seddel fra en bedrøvet Enke, hvori hun begjærede Menighedens Forbøn for sin ugudelige Søn. Erindrer De det?“

„Ja“, sagde Presten, „jeg husker det godt; thi det var, som om Gud lagde mig denne unge Mand jærlig paa Hjerte, saa at jeg i flere Nætter maatte raabe til Herren for ham.“

„Jeg takker Dem af mit ganske Hjerte“, sagde den fremmede bevæget. „Jeg er denne Søn, og Deres Bøn blev hørt paa en forunderlig og kraftig Maade. Jeg gik igjennem Spasfield en Søndag med nogle af mine Kammerater, og da vi kom forbi Deres Kapel, stansede vi for at betragte det Gudsstjernet var begyndt, og en af Selstabet foreslog, at vi skulde gaa indom en Stund, for at saa noget at gøre os over. Vi trængte os mellem de andre og hørte en Del af Deres Prædiken, som bevægede mig mere, end jeg ønskede nogen skulde se. Men da De derefter opläste den Seddel, som De havde fra min Moder og bad for hendes ugudelige Søn, blev jeg rystet i min Sjæls inderste. Jeg havde ikke den fjerneste Tanke om, at det var mig, som var ment, men følte dog levende, hvilken bitter Kummer det maatte volde et dømt Moderhjerte at have et Barn, der var ligesaa ugudeligt, som jeg nu erkjendte mig selv at være.“

Fra det Dieblit af blev mit Sind alvorligt og mit Hjerte ydmygt; thi Guds Ord havde faaet trænge ind. Jeg gik hjem som en forandret Mand, og da jeg blev alene, raabte jeg til Gud om Naade for Kristi Skyld og sandt snart i Troen paa ham Fred og Hvile for min urolige Sjæl. Jeg fortalte min Moder alt og hørte til min Forbauselse, at det var mig selv, for hvem der var bleven opsendt saa varme Bønner i Kirken. O, hvor inderlig takkede vi Gud sammen! Fra den Tid af har jeg søgt at være min Moders Trost og Støtte paa hendes gamle Dage hver Dag takker jeg ydmygt Herren, som ved sin Kjærlige Haand ledede mig til Spasfields Kapel.“

„Se paa den hvide røde Pap“.

Bort Arbeidsfelt.

Tacoma.

Ungdomsforeningen, „Concordia“, møder Onsdag Aften den 23de Sep. i Kirkens „Parlors“, Hjørnet af 17de og J St. Emne for Diskussion er: „Ligger de literære Interesser nede blandt vort Folk herude? Hvis ja, kan noget gøres for at hjælpe dem op?“

Hr. Emil Christiansen vil indlede. Alle er venligt indbudne.

Vor Frelser's Menighed besluttede sidste Søndag at optage Offer til „Church Extension“ kassen ved Høimessjegudstjenesten Søndag den 23de September. Af denne Kasse faar trængende Menigheder rentefrit Laan, naar Kirke bygges. Derved spares de den tunge Byrde, som store Kenter er for en Menighed, og sættes istand til med engang at begynde Afbetaling paa Kapitalen, som da kan gaa videre til en anden trængende.

Hr. T. C. Sathra og hustru fra Florence, Wash., besøger i disse Dage sin Datter, Mrs. Hall, og andre Venner i Parkland.

Civilingeniør Johan T. Hermans og Miss Sofie Pflügerrenter ægteviendes Lørdag den 8de Sep. i Vor Frelser's Kirke ved Past. Preus. De nygifte kommer begge fra velkjendte Familier i Kristiania og bor for tiden i Steilacoom, hvor Hr. Hermans har Ansættelse i N. P. Banens Tjeneste. „Herold“ ønsker dem tillykke.

Syd Tacoma.

Peder Hanson kom hjem fra Maska forleden Dag, hvor han har arbejdet i Guldgubberne. Det er fem Aar siden han forlod Tacoma og reiste did. Han siger, at Syd Tacoma har vokset saa meget, at han kunde næsten ikke kjende sig igjen.

Søstrene Algothe og Nettie Dale er flyttet hid fra Silvana. De skal være hos sin Broder, past. Dale.

Kvindeforeningen møder hos Mrs. Wick, 6029 Puget Sound Ave., Tacoma Søndag Eftermiddag den 20de ds.

Søndag Eftermiddag blev Mr. og Mrs. Axel Torgersons fire Maaneders gamle Barn begravet. Pastor

Dale forrettede. Herren trøste de unge Forældre i Sorgen over deres lille Erling.

Paa Menighedsrådde for en Tid siden nedsattes en komite til at komme med Forslag til Menighedsordning og Inkorporationsartikler. Dens Medlemmer er: Christ. Wick, Oluf Stornes, Minan, Henry Hagen og Past. Dale. Denne komite er nu færdig til at rapportere, og der bliver Menighedsrådde førstkommande Tirsdag Aften hos Henry Hagen, 6203 Warner St.

Kelso, Ore.

Søndag Eftermiddag den 2den September havde den lille Menighed her den store Glæde for første Gang at høre Guds Ord i sin nye Kirke. Kirken er 20x30x18 med Taarnspid og Taarn 50 Fod høit. Mr. Gri har givet fri Grund og alle har været ivrige til at undersøgte. Ole Wikkellson har forestaaet Financerne vel. Saa staar da ogsaa her i Kelso et Tempel, som vidner for alle og enhver, at Herren er iblandt sine Børn paa Jord. Gud velsigne Menigheden og dens Kirke, sit Navn til Ære og Pris!

Ballard.

En meget hyggelig Udflugt blev „Labor Day“ gjort af en Skare Ballardfolk paa Indbydelse af Kvindeforeningen ved Port Madison. Efter en deilig Sættur paa Puget Sound, blev vi hilset velkommen og nåd udjødgt Gjestfrihed. Efter Middag sang et for Anledningen dannet Kor flere Hymner og Taler holdtes af Pastor Christensen og Mikal Nelson fra Ballard. Hr. Sam Olsen takkede paa Madison Folkets Begue for hyggeligt Samvær. Det var en hyggelig Tur, som sent vil glemmes. Vi ønsker Kvindeforeningen ved Port Madison med sin kjælle President Held og Lykke. „Herold“ fik 8 nye Abonnenter under Besøget. Festen holdtes ved Hr. Jakob Monsaas Hjem.

South Bend.

Om Gud vil, holder den første norske lutherske Menighed her Formiddagsgudsstjeneste Søndag den 23de September i den nyopførte lutherske Kirke. Afengudsstjeneste paa et andet Sted efter nærmere Bekjendtgørelse. Alle er venligt indbudne.

N. P. Xavier.

Camano, Wash.

Onsdag den 29de August havde Mr. og Mrs. Nefdal ogsaa dette Tillæg til deres øvrige Modgange og Belymninger, at de maatte ledsage deres mindste Barn til Graven. Ærgerende Forældre! Eders lille Hans, hjemkaldt i Daabens Naade, er vel død paa Jorden, men lever i Himlen. Alle Ting — ogsaa Sorg og Modgang — tjener dem tilgode, som elsker Gud. Derfor:

„Forældre, ei I Klage,
Men til min Grav ledsage
Mig hen med Herrens Lov og Pris!

Florence.

Den 30te August var Florence Kvindeforening samlet til Møde hos Mrs. Johnson. Vertinden vilde gerne have flere, men det faar nu være til næste Gang.

Herfra og fra Mr. Sättras Hjem kunde man nyde den storartede Udsigt over det frugtbare Lavland, som Kysten herrundt er saa rig paa, lige til Søen. Vi siger Farvel til vor venlige Vertinde og til L. C. Sättras vakre Hjem og Tak for os!

Coeur d' Alene City, Idaho.

Det var med stor Bedrøvelse, at jeg fik høre, saasnart jeg kom tilbage fra Konferensen i Red Wing, at to af vore Menighedslemmer i Coeur d' Alene City var afgaaet ved Døden.

Det kunde synes for os Menneſter, at en liden Menighed, som den i Coeur d' Alene, trængte alle sine Medlemmer for med størst mulig Held at kunne virke til Guds Riges Fremme paa Jorden.

Men vi Menneſter maa lære dette, at ingen af os er uundværlig paa Jorden selv for vor Herres og Kirkens Arbejdes Skyld. Det er meget mere færlig trøstefuldt at erjære, at hans Udsåb allerede er færdig til at indhøstes.

De to afdøde var Menighedens Sekretær, Johan Carlsen, og Kvindeforeningens Sekretær, Nettie Johnson.

Johan Carlsen var født den 7de April 1873 ved Hestvik, Sørjødens Prestegjæld i Tromsø Stift, Norge, af Forældrene Karl Johannesen og Johanna Kasinusdatter.

Den 16de April ijsor blev han viet til Lena Pedersen i South Bend, Wash., af Past. N. P. Xavier fra Parkland. Han skiftede straks til

Coeur d' Alene, hvor han sammen med en anden Carlsen overtog en Forretning, nemlig et „Pop and Soda Factory“, som viste sig at være en nok saa lønnende Forretning, især om Somrene.

Carlsen blev angrebet af „Typhus“ og gik straks paa Hospitalet, men efter lidt over en Uges Sygeleie døde han. To Dage senere, nemlig den 30te August, stedtes han til Hvile paa Coeur d' Alene Citys Gravsted.

Carlsen var en færlig venneſjal Mand og elsket af alle, som kjendte ham. Han var en af de mest virksomme Medlemmer af vor Menighed og vil savnes blandt os. Mest savnes han dog af sin Hustru, som begræder Tabet af en færlig og trofast Egtefælle.

Nettie Johnson havde ikke været længe i Coeur d' Alene. Hun kom lidt over et Aar siden fra Østen. Hendes fulde Navn er Jonette Emelie Johnson, født den 18de Februar 1867 i Steigen, Norge, af Forældrene Johan Jensen og Honette Hansdatter.

Hun var en flittig Kirkegænger og udstiftede stor Tver for Guds Riges Fremme. Hun forsøgte at bruge det Pund, Herren havde givet hende. Hun blev stedt til Hvile Dagen efter Carlens Begravelse og en talrig Forsamling var fremmødt for at vise hendes jordiske Levninger den sidste Aere, især da hun var uden Slægt paa dette Sted. En Mængde Blomster var ogsaa bragt af færlige Hænder.

Gud velsigne disse vore Troesfættendes Minde iblandt os.

D. M. Holden.

Luther College Concert-Band i Coeur d' Alene City.

Ved to Tiden Søndag den 2den September kom den elektriske Sporvogn fra Spokane med Musikkorpsen ombord. Studenterne spillede et par Stykker ved Stationen, og saa begav man sig opover til Presbyterianskirken, hvor Gudstjeneste var tillyst for „Banden“, Gjester og Menighedsfolk i Coeur d' Alene.

Den rummelige Kirke var snart vel fyldt. Prof. Sperati spillede et Præludium.

Derpaa istemte Forsamlingen, at kompagneret af Musikkorpsen: „Må Høiheden oprunden er“ (paa Engelsk). Tonerne brusede frem af alle disse Instrumenter, som fra et vøl-

„Se paa den lyse røde Lap“.

digt Orgel og — ja vi uvilkaarlig indfæde, at vor Salmesang altid kunde ledsages af saadan harmonisk og kraftig Musik. Uden Tvil maatte dette give vore amerikanske Venner Agtelse for vore lutherſke Salmer.

Efter Dagens Evangelium var læst og en Salme sunget, traadte Pastor Hellefson fra Genesee, Idaho, frem og prædikede om Guds Ords Magt paa norsk.

Efter Prædikenen sang et Kor af vore College Studenter en Korsang, hvorpaa Past. Holden holdt en engelsk Prædiken over Joh. 3, 16: „Saa har Gud elsket Verden“ o. s. v.

Efter at Gudstjenesten var over, spillede Luther College Band: „Prayer from Lohengrin“ af Wagner og dermed var den høitidelige Gudstjeneste endt. De, som havde lovet at tage Gjesten hjem med sig til Østens, kom da frem for at blive kjendte med sine Gjester og tage dem med sig hjem.

Om Østene Kl. 8 holdtes Koncert i Operahuset og en efter Forholdene meget stor Forsamling var fremmødt. Musikkorpsens Præstationer om Østene var storlagene og blev modtaget med stormende Bisald. Flere ekstra Nummere maatte gives paa Forsamlingens Forlangende. Prof. Sperati og hans Gutter troede, at dette muligens var den bedste Koncert, de havde holdt paa hele deres Tur. Vi ved, at Musikere kan ikke til alle Tider spille og synge lige godt.

Om Østene drog man tilbage til Spokane og den næste Dag drog de videre østover til Helena. Tak for, at I var her. Gud give eder en velsignet Hjemrejse og et velsignet Aar under eders Ophold ved Luther College, som I paa denne Rejse har gjort kjendt, agtet og elsket.

Bekjendtgjørelser.

Om Gud vil, møder Puget Sound Kreds af den Norske Synode i Everett 9de til 11te Oktober. Mødet begynder Kl. 11 Formiddag med Altergangsgudstjeneste.

Herren velsigne Mødet.

J. D. Dale, Sekretær.

Merk!

Enhver af vore Prester bør snarest mulig indsende sine lovede Menighedsannoncer. Hver Menighed i Kaldet bør nævnes ved Navn, ligesaa Stedet, hvor de findes. Endvidere bør Prædikepladsen opgives, og hvor det er muligt Tiden for de regelmæssige Gudstjenester paa de forskjellige Steder.

Seattle.

Immanuel's lutherſke Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union car.

Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8.

H. A. Stub, Pastor.
1619 Minor Ave. Tel.: main 7783

Pacific Distrikts Prester.

Abberg, D. H., Parkland, Wash.
Borge, D.

1016 Gladstone St. Bellingham, Wn.
Breivik, G. J. Chinook, Wash.

Blåttan, J.,
bor 175, Rockford, Wash.

Borup, P.,
Cor. A og Pratt Sts.,ureka, Cal.

Bjerke, A. O., 19. og Donovan Sts.,
Bellingham, Wash.

Blicher P., Bothell, Wash.
Christensen, M. A.,

125 State St., Ballard, Wash.

Carlsen, P. N. M.,
693-26. St., W. Oakland, Cal.

Dale, J. D., 5631 Clement Ave.,
So. Tacoma, Wash.

Eger, Olaf,
933 E. 27. St., Los Angeles, Cal.

Fojs, L. C.,
2930 Lombard Ave., Everett, Wash.

Grønberg, D., 2428 Howard St.,
San Francisco, Cal.

Hagoes, D., 425 E. 10. St.,
Tel.: Scott 2095, Portland, Ore.

Hustvedt, S. B.,
927-34. St., Oakland, Cal.

Harstad, B.,
Tel.: State 64, Parkland, Wash.

Hellefson, D. G., Genesee, Idaho.

Holden, D. M.,
W. 6-3. Ave., Spokane, Wash.

Heimdahl, D. G.,
Broadway, Everett.

Jugebritson, H. Jir, Wash.

Johansen, J., 204 I. St., Fresno, Cal.

Larson, W. A., Livermore, Cal.

Nefte, Theo. P.,
417 29th St., Astoria, Ore.

Norgaard, C. H.,
So. 172 Division Ave., Spokane.

Ordal, D. J., 1016 Gladstone St.,
Tel.: Red 711, Bellingham, Wash.

Pedersen, N., Santa Barbara, Cal.

Prens, Dve J. H., 1701 So. J. St.,
Tel.: Black 8542, Tacoma, Wash.

Skattebøl, D., Fern Hill, Wash.

Stub, H. A.,
1619 Minor Ave., Seattle, Wash.

Sörensen, H. W.,
Newman, Cal.

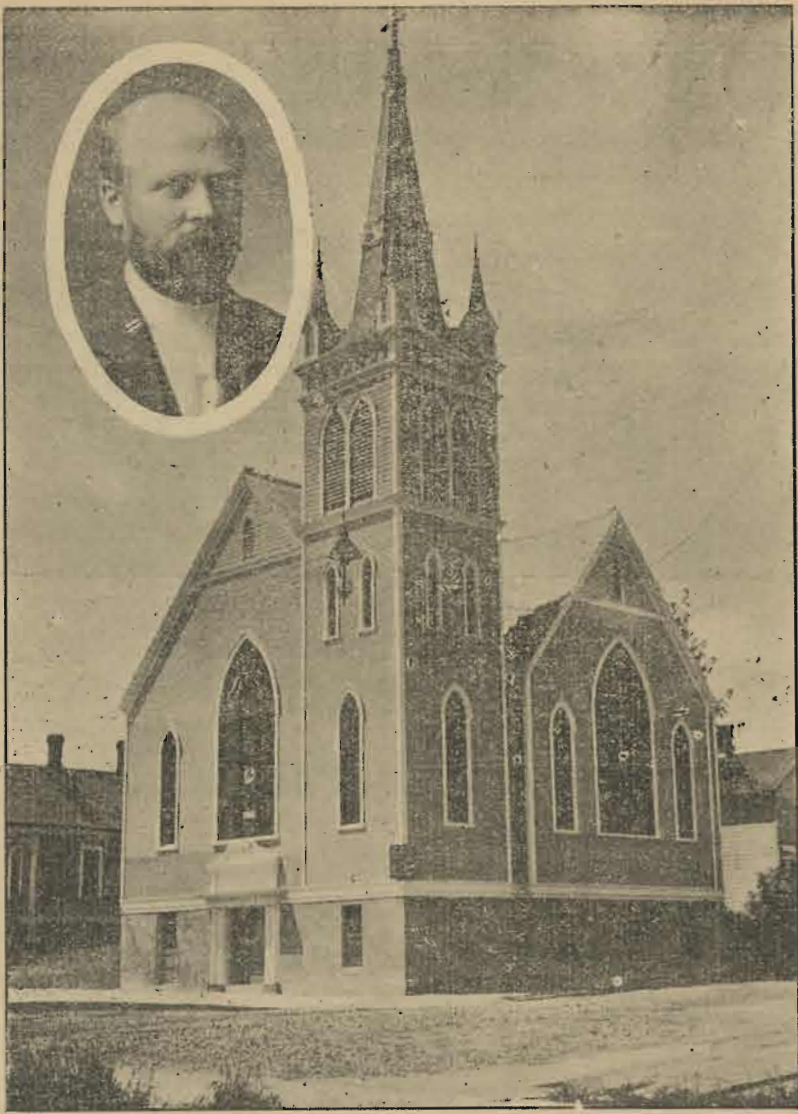
Stensrud, G. M.,
2456 How. St., San Francisco, Cal.

Tjernagel, S. M., Stanwood, Wash.

White, A. O., Silverton, Ore.

Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Se paa den lyse røde Lap.

Den Norsk-Lutheriske Kirke i Portland, Ore.

Vor Frelfers Scand. Evng. Luth. Menighed, som idag har et Billede af sin nye Kirke at forevise for „Herald“s Læsere, blev organiseret af Past. Lauritz Carlson fra San Francisco den 21de August 1876. Menigheden er altsaa iaar 30 Aar gammel og er den ældste Menighed blandt Skandinaverne i Byen.

Den nye Kirke blev indviet af Dr. Laur. Larsen den 3die Juli 1904, da Pacific Distrikt holdt sit Møde her i Byen. Menigheden har haft mange Trængsler, grundet paa Nybyggerlivets Besværligheder.

Tiden og fattig, som den var fra Begyndelsen, maatte den nøie sig med den tarveligste Betsning, som Nabopresterne kunde give den. Og da Nabopresterne i de Dage var i San Francisco, Stanwood, Wash., og Genesee, Idaho, kan man skjønne, at det var længe imellem Gudstjenesterne.

Menighedens første Prest var salig f. d. d. Past. C. Christensen, som, ifølge Menighedens Protokol, antom til Portland og holdt sin første Prædiken her den 17de December 1876.

Det tog lang Tid, før Menigheden fik eget Kirkelokale; den maatte nøie

sig med at holde Møder hist og her i Byen. Endelig lykkedes det Menighedens Trustees at faa fat paa en billig Eiendom paa Østfiden. Stedet var ikke saa centralt, som det burde være, men man gik iver med stor Frimodighed og købte Eiendommen. Dette skeede paa den Naade, at de af Medlemmerne, som havde fast Eiendom, pantsatte samme for at faa fat paa Kirkehjemmet. Disse Mænd var Tideman Johnson, C. Lundberg, H. Olson og Johan Olson. Et mere opofrende Eksempel i Kirkearbeidet findes der knapt. Af disse er nu blot Tideman Johnson Medlem af Menigheden.

Men Kirkehuset var strøbeligt og Menigheden manglede Midler til at bygge et nyt. Saaledes vedblev man at benytte det gamle Hus indtil endelig, efter mange Naadslagninger, Menigheden fattede Mod til at bygge ny Kirke om Vaaren i 1903. Menigheden fik Løfte om Hjælp fra Church Extension, men det meste af Midlerne blev samlet her i Byen. Man var saa heldig at sikre sig Mr. Nels Nelson fra West Superior til Bygmester. Han begyndte Arbeidet den 3die September 1903. Den for-

ste November blev Grundstenen lagt af Past. N. Pedersen. Juledag havde Menigheden den store Glæde for første Gang at kunne samle sig til Gudstjeneste i det nye Kirkehus. Manges Dine var da vaade og Hjertene glade over den Naade, som Kirkens Herre havde bevist Menigheden.

Da alle Ting gik saa godt, besluttede Menigheden at indbyde Pacific Distrikt af Synoden til at holde sit Aarsmøde i dens Midte.

Da Tiden for Aarsmødet kom, var Arbeidet færdigt. Kirken stod der i fuld Stand med fuldt Inventar, Bænke, Alter og Prædikestol. Altsammen forarbejdet af Bygmesteren, Mr. Nelson. Kirkehuset er 48x46x20 med fuldt Basement, som er indrettet for baade Skolelokale og Fester.

Fra Gaden til Taarnets Spids er det 96 Fod. I Kirken gjør kun hver sin Pligt, og man kan ikke gjøre for meget, for at pryde Frelserens Navn og Ære. Og dog maa vi en og anden Gang takke Gud, som i rette Tid sender os Menester, som vil støtte det Arbejde, han vil have fremmet.

Saaledes gik det ogsaa ved denne Kirkebygning. Herren sendte os Mænd med aabne Hjertter, saa Arbeidet kunde fuldføres. Den ene, skjönt ikke Medlem, laante rentefrit til Menigheden en fjordre Sum Penge, en anden, som kun har været her paa Kysten en kort Tid og kun siden Kirkearbeidet begyndte har tilhørt Menigheden, lagde sig med Liv og Sjæl ind i Arbeidet, saa Værket blev fuldført. Den fjære Gud velsigne baade Huset og Menigheden og de som stod os bi i Arbeidet.

De Prester, som har betjent Menigheden, er: L. Carlson, C. Christensen, C. Jorgenson, C. Bull, Past. Tacke, D. A. Dolven, Prof. C. Hove, L. H. Thomsen, S. M. Drvold, H. Singh og D. Hagoes, dens nuværende Prest.

Hidtil har Herren hjulpet! Lad os da alle, som vil høre ham til, ydmygt bøie Knæ og tilbede, og bede ham, vor fjære Herre og Frelser, om Naade til at være tro i Tjenesten, at hans Naade imod os ikke skal være forgjæves; men at vi maa faa megen Frimodighed til at tjene ham i Ord og i Gjerning den Stund, vi endnu har at leve paa Jord.

Den fjære Gud give da denne sin Menighed megen Velsignelse i de Dage, som kommer, sit Navn til Ære og Pris D. H.

“PACIFIC HEROLD”

...er fyldt med...

Godt Læsestof,!

ikke med Avertisementer. Det koster Penge at fylde et Blad med

Læsestof,

det bringer ind penge at fylde det med avertisementer.

De fleste Blade søger de avertiserendes Gunst og Gavn mere end Læsernes, og saaledes beriger sig selv med Penge.

“Pacific Herald”

Søger sine Læseres Gunst og Gavn

og haaber at berige dem med usfortrængelige Statte, som Mål og Kunst ikke fordærver.

Send os en eller flere nye Abonnementer

PACIFIC HEROLD

Stanwood, Wash.

Parcklandnyheder.

— Miss Ella Xavier holder nu Religionskole i Silvana.

— Ungdomsforeningen møder næste Søndag den 16de hos Miss Helena Naberger.

— Parckland Kvindeforening møder næste Onsdag den 19de hos Mrs Samuelsen.

— Mr. T. C. Sathra fra Florence har i disse Dage været i Parckland og fikret sig Miss Randsen som Lærerinde i Menigheds-skolen ved Florence.

— Den 1ste Oktober begynder Menigheds-skolen. Komiteen har fikret sig de følgende Lærere: Hannah Jacobson, Louise Anderson og Ida Naberger. Den første af disse har frekventeret Redwing Seminar og Whatcom State Normal School. De to sidste er Graduerter fra Pacific Lutheran Academy's Normal Afdeling.

— Mr. N. N. Haugen fra Seattle, der siden Sangerfesten har opholdt sig her i Parckland, har det meste af denne Tid været ganske daarlig. Lørdag var han dog saavidt bra, at han kunde rejse hjem. Han har i denne Tid været Mr. Chr. Losnes Gjest.

— Hos Mr. Greibroek har der været adskillig Sygdom i den senere Tid, idet Mrs. Greibroek og hendes Fader, Mr. Kirckhus, har været alvorlig syge. Mrs. Greibroek er nu i Bedring, men Mr. Kirckhus er fremdeles alvorlig syg.

— Miss Sophie Peterson, som i mange Aar med stor Trost og Dygtighed har tjent Pacific Lutheran Academy, har nylig resigneret for at kunne „prove op“ sin „Homestead Claim“, som hun tog sidste Vinter i Nærheden af Prosser, Wash. „Herald“ ønsker Miss Peterson Lykke og Fremgang med sit nye Foretagende og haaber, at hun, saasnart hun er færdig med dette, atter vil optage Arbejdet ved Skolen.

Til at fylde den Plads, som blev

ledig ved Miss Petersons Resignation, er ansat Miss Bertha Hovestad fra Los Angeles, Cal. Miss Hovestad frekventerede i sin Tid St. Olaf School i Northfield, Minn. I 1890 graduerede hun fra Mankato, (Minnesota) State Normal School. Senere frekventerede hun Minnesota State University og modtog i 1899 Graden „Bachelor of Literature“ fra denne Anstalt. Herefter fik hun Magistergraden ved Cornell University i Ithaca, N. Y. Hendes Hovedfag var Literatur og Filosofi. Af sine Lærere og andre har hun de allerbedste Vidnesbyrd for at være en fjelden dygtig, kundskabsrig og dannet Kvinde, og af sin Prest og andre, som kender til hendes Arbejde i Menigheden, har hun Vidnesbyrd for at være en, der varmt interesserer sig for Gud's Riges Sag. Hun har ni Aars Erfaring som Lærerinde.

Skitteringer.

Til Indremissionen.

Ved Pastor H. M. Tjernagel fra Stanwood Menighed \$59.60.

Ved Pastor M. N. Christensen fra Drillia engelisk-lutherisk Mgh. \$15.

Ved Past. N. P. Xavier fra Mr. N. Gaard, Lake Bay, \$2, fra Mr. Weeks, Lake Bay, \$1, fra Mr. Olson, Long Branch, \$1, tilfammen \$4, hvoraf \$2 sendtes til Past. Borge for San Francisco Mhykken.

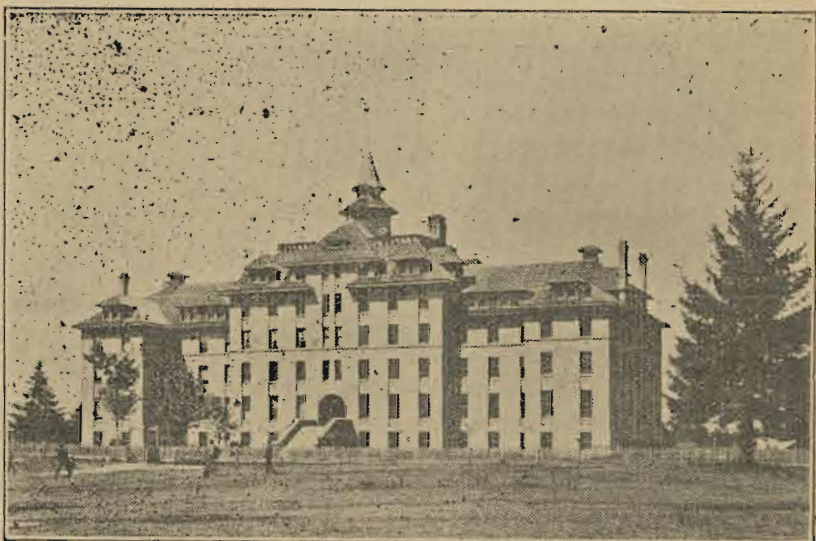
Ved Past. Xavier \$2.

N. J. Hong, Kasserer.

Til Ulfamissionen.

Indsamlet i Trefoldigheds Menighed, Stanwood, Wash., ved T. C. Sathra: T. C. Sathra \$20, John Hals 10, Ole Naas 5, C. Sponheim 0.50, S. Näs 3, N. Ellingson 0.50, S. Erstad 0.25, Theo. Larjon 5, E. N. Henley 2.50, J. A. Moe 1, L. P. Hanson 2, N. Gedstad 1.50, Mrs. Ida Larjon, Arlington, Wash., 1.

Indsamlet ved Kolben Erdal: O. Peterson Bros. 5, Kolben Erdal 5, Nasmus 2, Settre 1, D. H. Voguuld 1, Anderson Familien 5, L. T. Land 1, N. M. Lien 1, Ole E. Side 2, N. P. Leque 10, S. J. Bruget 2.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

Fall term begins Oct. 2nd, 1906.

The school offers the following courses:

1. The Preparatory Course (2 years) corresponding to the 6th, 7th and 8th grades of the public school. Young men and women whose early education was neglected, through their own fault or that of others, will find this course just what they need.
- (2). THE NORMAL COURSE, requiring from two to three years, and embracing all branches required for a first grade certificate. Nearly all our graduates are successful teachers, drawing good salaries.
- (3). THE COLLEGE PREPARATORY COURSE, requiring from three to four years, and embracing all branches required for entering any first class college or school of science.
- (4). THE COMMERCIAL COURSE, usually requiring one year, embracing Arithmetic, Bookkeeping, Commercial Law, Penmanship and other branches necessary for a commercial education. A large number of the graduates from this course hold important and well paid positions.
- (5). THE SHORTHAND AND TYPEWRITING COURSE, usually requiring one year, and embracing Shorthand (Pitmanic), Typewriting, Spelling, Grammar, Composition and Correspondence.
- (6). THE MUSIC COURSES, requiring from two to five years. Provision has been made for furnishing high grade instruction at very moderate cost.

We cannot tell you all about our advantages here. Write for our new catalogue, NOW, TO-DAY!

Address:

N. J. HONG, Principal

Parckland, Wash.

..THIEL & WELTER..

Complete Housefurnishers,

1312-1314 Commercial Str., Opp. Post Office.

Vi har det største Lager Husgeraad i Bellingham. Deres Kredit er god hos os, saa De kan udføre Deres Hjem ved at gjøre smaa ugentlige eller maanedlige Afbetalinger. — Giv os Afbudning til at give Dem vore Priser, naar De skal udføre Deres Hjem.